

ANALIZA CONCEPTUALĂ A NOȚIUNII DE PORNOGRAFIE INFANTILĂ

Mariana-Cristina DRAGOMIR,
doctor în drept

Efrosinia URSU,
doctorandă

Chiar dacă fenomenul pornografiei infantile constituie în prezent un subiect de cercetare pentru mai multe lucrări științifice, totodată nu putem să denotăm faptul că subiectul prenotat a fost tratat suficient.

De asemenea, putem afirma că actualmente nu există o abordare corespunzătoare a noțiunii de pornografie infantilă.

Prin urmare, respectivul articol științific urmărește clarificarea aspectelor menționate supra.

Cuvinte-cheie: pornografie, exploatare sexuală, pornografie infantilă.

CONCEPTUAL ANALYSIS OF THE NOTION OF CHILD PORNOGRAPHY

Mariana-Cristina DRAGOMIR,
PhD

Efrosinia URSU,
PhD student

Lately, the phenomenon of child pornography has been the subject of research for several scientific papers, but at the same time, we cannot denote that the mentioned subject has been sufficiently approached.

We can also state that so far there is not a proper approach to the definition of child pornography.

Therefore, the respective scientific article aims to clarify the aspects mentioned above.

Keywords: pornography, sexual exploitation, child pornography.

INTRODUCERE.

Printre diferitele forme de exploatare sexuală, pornografia infantilă se distinge ca una din cele mai periculoase și nocive. Conceptul de pornografie infantilă este definit de protocolul menționat ca „orice reprezentare, prin orice mijloace, a copiilor angajați într-o activitate sexuală explicită, reală ori simulată, sau orice altă expunere a organelor sexuale ale copiilor, în principal în scopuri sexuale”. Această definiție pare a fi cea mai reușită dintre cele existente în literatura științifică, deoarece conține referințe la o serie de caracteristici cheie care permit de a le cataloga ca elemente pornografice: imaginile sexuale explicite, lipsa de valoare medicinală, științifică, artistică sau culturală, insulta moralității publice. Fenomenul are implicații economice și sociale adânci, afectând un număr foarte mare de copii minori, care sunt supuși abuzurilor sexuale și exploatării. În această ordine de idei, pornografia infantilă a devenit o problemă gravă care necesită implementarea de către R. Moldova a unor măsuri eficiente de prevenire a acestui flagel social.

INTRODUCTION.

Among the various forms of sexual exploitation, child pornography stands out as one of the most dangerous and harmful. The concept of child pornography is defined by the mentioned protocol as “any representation, by any means, of children engaged in an explicit, real or simulated sexual activity, or any other exposure of the sexual organs of children, mainly for sexual purposes”. This definition seems to be the most successful of the definitions existing in the scientific literature, as it contains references to a number of key features that allow to categorize them as pornographic elements: sexually explicit images, lack of medicinal, scientific, artistic or cultural value, insult to public morality. The phenomenon has deep economic and social implications, affecting a very large number of minor children who are subjected to sexual abuse and exploitation. In this context, child pornography has become a serious problem that requires the implementation by the Republic of Moldova of effective measures to prevent this social scourge.

METODE ȘI MATERIALE APLICATE.

În procesul studiului au fost aplicate metodele: istorică, analitică, a deducției și a sintezei.

Materialele utilizate sunt constituite din publicații ale savanților, bazându-se pe legislația națională.

REZULTATE OBȚINUTE ȘI DISCUȚII.

Etimologic cuvântul *pornografie* derivă din limba greacă *πορνογράφος / pornografos* având sens de *a scrie despre prostituate*, fiind la rândul său compus din *πόρνη / pórnê* cu sensul de *prostituată și porneia – pornea-prostituție*, și *γράφω / gráfō* cu sensul de *a picta, a scrie, a descrie*. Cuvântul grec *πόρνη / pórnê* la rândul său provine dintr-un cuvânt Indo-European cu înțelesul de *a vinde*, făcând referire directă la faptul că prostituatele pun în vânzare trupul lor. Nu există o dată precisă despre apariția cuvântului în Grecia, se știe doar că cuvântul *pornografie* era utilizat în anii 1800 în limbajul francez. Treptat a fost utilizat și în alte limbi, cum ar fi cea engleză în 1857, în New Orleans în 1842.

Am putea spune că pornografia există încă de la începutul omenirii. Reprezentările de natură sexuală, precum figurinele Venus și desenele pe piatră existau încă din timpuri preistorice [1, p.195]. Dar în acea epocă intenția acestor reprezentări nu era să excite sexual, ci să ceară fertilitate și recolte bune.

În India există temple hinduse clădite în urmă cu mai mult de 2500 de ani, cu sculpturi și decorațiuni ce prezintă perechi în timpul copulării. În China au fost descoperite desene și gravuri din epoca dinastiei Chin cu reprezentări ale actului sexual. În ruinele cetăților grecești s-au descoperit căni cu desene explicite a actului sexual, de asemenea texte și alte obiecte cu caracter erotic.

Însă conceptul de *pornografie* înțeles astăzi nu a existat până în Epoca Victoriană. De exemplu, pictura francezului impresionist Édouard Manet, intitulată *Olympia*, era o poză nudă a unei curtezane franceze, literalmente „o poză de prostituată”. În cele din urmă, legislația sec. XIX a interzis publicarea și răspândirea anumitor scrieri și imagini

APPLIED METHODS AND MATERIALS.

In the process of the study, the following methods were applied: historical, analytical, deduction, synthesis.

The materials used are the publications of scientists in the field, as well as the national legislation.

RESULTS OBTAINED AND DISCUSSIONS.

Etymologically the word *pornography* derives from the Greek *πορνογράφος/ pornografos* meaning *to write about prostitutes*, being in turn composed of *πόρνη / pórnê* meaning *prostitute* and *πορνεία* meaning *prostitution*, and *γράφω / gráfō* meaning *to paint, write, describe*. The Greek word *πόρνη / pórnê* in turn comes from an Indo-European word meaning *to sell*, referring directly to the fact that prostitutes sell their bodies. There is no precise date about the appearance of the word in Greece, it is only known that the word *pornography* was used in the 1800s in French. It was gradually used in other languages such as English in 1857, in New Orleans in 1842.

We could say that pornography has been around since the beginning of mankind. Representations of a sexual nature, such as Venus figurines and stone drawings, have existed since prehistoric times [1, p.195]. But in that age the intention of these representations was not to arouse sexually, but to demand fertility and good harvests.

In India there are Hindu temples built more than 2500 years ago, with sculptures and decorations depicting pairs during copulation. Drawings and engravings from the Chin Dynasty era with depictions of sexual intercourse have been discovered in China. In the ruins of the Greek fortresses were found mugs with explicit drawings of the sexual act, also texts and other objects of erotic nature.

However, the concept of *pornography* understood today did not exist until the Victorian era. For example, the painting of French Impressionist Édouard Manet entitled *Olympia*, was a nude picture of a French courtesan, literally “a picture of a prostitute”. Finally, the 19th century legislation prohib-

considerate pornografice și a dispus distrugerea în masă a acestora; cu toate acestea, posesarea în privat și vizualizarea nu constituia infracțiune decât mai apoi [2, p.14].

În anul 1860, când se efectuau săpături arheologice pe scară largă la Pompeii, au fost descoperite obiecte de artă cu caracter erotic, acestea fiind atât de șocante, au fost ascunse de văzul lumii. Acces la ele aveau doar oamenii de știință. Obiectele mobile au fost transportate la Muzeul Secret din Napoli, iar ceea ce nu a putut fi transportat a fost acoperit și îngărdit pentru a nu corupe susceptibilitatea femeilor, a copiilor și a claselor muncitoare.

Apariția creștinismului a transformat manifestările grafice ale sexualității într-un tabu, dar fără ca aceasta să dispară cu totul. Ele au reapărut în timpul Renașterii sub o formă deschisă sau disimulată. Sculptura lui Bernini reprezentând-o pe Tereza de Avila o înfățișează pe aceasta într-o poziție pe care mulți o interpretează ca un extaz orgasmic. În concret, extazul mistic se consideră echivalentul spiritual al orgasmului fizic.

Am putea spune că fenomenul pornografic s-a manifestat în distincte domenii, nu doar în artă, ci și în literatură. De exemplu, Fanny Hill (1748) este considerată „prima proză originală engleză pornografică și prima pornografie care îmbracă forma unui roman” [3, p.45]. Este un roman erotic de John Cleland publicat pentru prima dată în Anglia sub titlul original *Memoirs of a Woman of Pleasure* [4]. Aceasta este una dintre cele mai interzise cărți din istorie, autorii acesteia fiind acuzați de „coruperea supușilor regelui”. Prima lege care incrimina pornografia a fost Actul Publicațiilor Obscene din 1857. Documentul se aplica Marii Britanii și Irlandei și a calificat vânzarea materialului obscen drept infracțiune statutară, dând instanțelor puterea de a confisca și distruge materialele ofensatoare. Actul nu se aplica Scoției, unde se mai aplica common law, cu toate acestea el nu a definit expres termenul de „obscen”, lăsând determinarea acestuia la discreția fiecărui stat. Anterior Actului, publicarea materialului obscen a fost tratată ca un delict de drept comun, ceea ce făcea dificil de a judeca autorii și editorii chiar și în cazul în care materialul a fost în mod clar catalogat ca pornografie.

ited the publication and dissemination of certain writings and images considered pornographic and ordered their mass destruction, however private possession and viewing did not constitute a crime until later [2, p.14].

In 1860, when large-scale archaeological excavations were carried out at Pompeii, erotic art objects were discovered, which were so shocking, they were hidden from the world, with only scientists having access to them. The movable objects were transported to the Secret Museum in Naples, and what could not be transported was covered and fenced in order not to corrupt the susceptibility of women, children and working classes.

The emergence of Christianity has turned the graphic manifestations of sexuality into a taboo, but without its disappearance altogether. They reappeared during the Renaissance in an open or disguised form. Bernini's sculpture of Teresa of Avila depicts her in a position that many interpret as an orgasmic ecstasy. Specifically, mystical ecstasy is considered the spiritual equivalent of physical orgasm.

We could say that the pornographic phenomenon manifested itself in distinct fields, not only art but also in literature, such as Fanny Hill (1748) is considered “the first original English pornographic prose and the first pornography that takes the form of a novel” [3, p. 45]. It is an erotic novel by John Cleland first published in England under the original title *Memoirs of a Woman of Pleasure*. [4]. This is one of the most banned books in history, its authors being accused of “corrupting the king's subjects”. The first law criminalizing pornography was the Obscene Publications Act of 1857. The Act applied to Great Britain and Ireland, qualified the sale of obscene material as a statutory offence, giving the courts the power to confiscate and destroy offensive material. The Act does not apply to Scotland, where common law still applies, however the Act did not expressly define the term “obscene”, leaving its determination to the discretion of each state. Prior to the Act, the publication of obscene material was treated as a common law offense, making it difficult to judge authors and publishers even if the material was clearly intended for

Atitudinea Victorienilor, că pornografia era doar pentru cei selectți, poate fi văzută în textul testului lui Hicklin, generat de un caz din 1868 unde se întreabă „dacă tendința materiei percepute ca obscenitate este de a corupe și a corupe pe cei ale căror minți sunt deschise la astfel de influențe imorale, și în a căror mâini o publicație de acest fel poate cădea”. În ciuda faptului de suprimare a acestora, imagini cu scene erotice existau mereu în istorie.

Pornografia, așa cum este cunoscută în ziua de azi, s-a ivit odată cu apariția fotografiei. Peste puțin timp, după ce Daguerre a inventat *dagherotipia*, se făceau deja primele fotografii de nuduri și de perechi în momentul actului sexual. În Marea Britanie există o fotografie făcută în jurul anului 1890, care arată o femeie făcând felație unui bărbat, ceea ce ar fi prima fotografie pornografică dintr-o țară anglo-saxonă. Inventarea cinematografului a mărit producerea pornografiei, mai ales după al Doilea Război Mondial. În Statele Unite așa-numita revoluție sexuală a anilor 60 a permis ca tema sexualității să se discute mai deschis. O consecință indirectă a acestor schimbări sociale a fost creșterea producției grafice a materialului cu conținut erotic. Primii care au filmat un film pornografic au fost Eugene Pirou și Albert Kirchner. Filmul *Le Coucher de la Mariée* din 1896 a arătat scena de striptease a actriței Louise Willy. Filmul a inițiat un gen nou riscant de pelicule franceze care arăta femei dezbrăcându-se. Ca urmare, alți producători au realizat profitabilitatea acestui gen de filme.

Filmele sexual explicite în curând au fost caracterizate ca obscene și răspândite ilegal. Începând cu anii 1920, filmele erau produse în mod clandestin de amatori, în special în Statele Unite ale Americii și în Franța. Procurarea și distribuția filmelor pornografice era riscantă, astfel distribuția era strict privată. Danemarca a fost prima țară care a legalizat pornografia în 1969, care a dus la o explozie a producției comerciale pornografice. Aceasta însă a continuat să fie interzisă în alte țări, din care cauză era adusă ca contrabandă și vândută „sub tejghea” sau uneori difuzată în cluburi cinematografice „doar pentru membri”.

Inițial în materialele pornografice erau

pornography.

The Victorian attitude that pornography was only for the select can be seen in the text of Hicklin’s test, generated by a case in 1868 where he wonders “whether the tendency of matter perceived as obscenity is to corrupt and corrupt those whose minds are open to such immoral influences, and into whose hands a publication of this kind may fall”. Despite the fact of suppressing them, images of erotic scenes always existed in history.

Pornography, as it is known today, appeared with the apparition of photography. Shortly after Daguerre invented the *daguerreotype*, the first nude photos and the first pair photos were already taken at the time of sexual intercourse. In the UK there is a photograph taken around 1890 which shows a woman giving fellatio to a man, which would be the first pornographic photograph from an Anglo-Saxon country. The invention of cinema increased the production of pornography, especially after World War II, in the United States, the so-called sexual revolution of the 1960s allowed the topic of sexuality to be discussed more openly. An indirect consequence of these social changes was the increase in graphic production of erotic material. The first to film a pornographic film were Eugene Pirou and Albert Kirchner. The 1896 film *Le Coucher de la Mariée* showed the actress Louise Willy’s striptease scene. Pirou’s film initiated a risky new genre of French films showing women undressing, as a result of which other filmmakers realized the profitability of this genre of films.

Sexually explicit films were soon dubbed obscene and spread illegally. Since the 1920s, films have been produced clandestinely by amateurs, especially in the United States and France. Procuring and distributing pornographic films was risky, so distribution was strictly private. Denmark was the first country to legalize pornography in 1969, which led to an explosion of commercial pornography production. However, it continued to be banned in other countries, because of which it was smuggled and sold “under the counter” or sometimes broadcast in movie clubs “for members only”.

prezentate persoane adulte, cu timpul însă industria pornografică s-a extins asupra altor categorii de persoane de vârstă fragedă, adică copii.

Prin *pornografie infantilă* se înțelege orice reprezentare, prin orice mijloc, a unui copil care este implicat într-o activitate sexual explicită, reală sau simulată, sau orice reprezentare a organelor sexuale ale unui copil, în primul rând cu scop sexual.

O abordare mai recentă a noțiunii este utilizarea termenului „imagini ce reflectă abuz sexual asupra copilului”, care este echivalentul termenului „pornografie infantilă”, însă reflectă mai amplu conținutul și natura fenomenului. În plus, cuvântul „pornografie” implică elementul de consimțământ din partea copilului și permite infractorilor și potențialilor abuzatori să minimizeze gravitatea acțiunilor comise de către ei atunci când accesează și vizualizează asemenea imagini [5].

Potrivit Protocolului facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului, pornografia infantilă este definită ca „orice reprezentare, prin orice mijloace, a copiilor angajați într-o activitate sexuală explicită, reală ori simulată, sau orice altă expunere a organelor sexuale ale copiilor, în principal în scopuri sexuale” [6].

O altă noțiune a pornografiei infantile o găsim în Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale: „orice material care prezintă, în manieră vizuală, un copil care desfășoară un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice reprezentare a organelor sexuale ale unui copil, în mod special în scopuri sexuale”. Art.20 al Convenției (Infracțiuni referitoare la pornografia infantilă) specifică acțiunile pentru care infractorii urmează a fi trași la răspundere:

- producția de pornografie infantilă;
- oferirea sau punerea la dispoziție a pornografiei infantile;
- distribuirea sau transmiterea pornografiei infantile;
- procurarea de pornografie infantilă pentru sine sau pentru altul;
- deținerea de pornografie infantilă;
- obținerea accesului cu bună știință, prin intermediul tehnologiilor informaționa-

Initially, adult people were featured in pornography, but over time the pornography industry has extended to other categories of young people, namely children.

By *child pornography* is meant any representation, by any means, of a child who is involved in an explicit, real or simulated sexual activity, or any representation of the sexual organs of a child, primarily for sexual purposes.

A more recent approach to the notion is the use of the term “images reflecting child sexual abuse”, which is equivalent to the term “child pornography”, but more broadly reflects the content and nature of the phenomenon. In addition, the word “pornography” implies the element of consent on the part of the child and allows offenders and potential abusers to minimize the severity of their actions when accessing and viewing such images [5].

According to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child, child pornography is defined as “any representation, by any means, of children engaged in an explicit, real or simulated sexual activity, or any other exposure of the sexual organs of children, mainly for sexual purposes” [6].

Another notion of child pornography is found in the Council of Europe Convention for the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse “any material that visually depicts a child engaging in sexually explicit, real or simulated behavior, or any representation of the sexual organs of a child, especially for sexual purposes”. Article 20 of the Convention (Offences relating to child pornography) specifies the actions for which offenders are to be held liable:

- production of child pornography;
- offering or making available child pornography;
- distribution or transmission of child pornography;
- procuring child pornography for oneself or for someone else;
- possession of child pornography;
- knowingly gaining access, through information and communication technologies, to child pornography.

Pornographic production can be classified into 2 types:

le și a comunicațiilor, la pornografia infantilă.

Producția pornografică poate fi clasificată în 2 tipuri:

pornografie deghizată/voalată, care nu reprezintă relațiile sexuale în formă deschisă, dar sunt folosite imagini/reprezentări ale copiilor dezbrăcați;

pornografia de tip deschis/nevoalată, care conține efectiv prezentarea imaginilor cu copii, implicați nemijlocit în relații sexuale.

Deși Convenția Consiliului Europei pentru protecția copilului împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale recunoaște ambele tipuri de pornografie ca fiind incriminatorii, legislațiile naționale ignoră pornografia voalată, iar în unele legislații Codul penal nu conține un articol separat privind infracțiuni referitoare la pornografia infantilă.

Industria pornografică este un imperiu complex de manipulare a copiilor, făcând abuz de particularitățile de vârstă ale acestora și exploatănd astfel sexual copii. Ei sunt manipulați fie prin intermediul altor copii, fie prin concursul adulților, fie folosiți direct în producerea pornografiei, fie că imaginile sunt produse fără știrea copilului în timpul exploatării sexuale a acestuia. Imaginile sunt apoi distribuite, comercializate sau devin obiectul schimbului între diferiți utilizatori de producție pornografică. Consumatorii de producție pornografică trebuie considerați de asemenea persoane care exploatează copii. În primul rând, anume ei sunt acei care generează cererea de imagini ce reflectă abuz sexual asupra copiilor. În al doilea rând, ei stimulează producția de materiale cu caracter pornografic la care sunt exploatați în mod direct copii. În al treilea rând, producătorii de pornografie de obicei utilizează produsele lor pentru a constrânge copiii reprezentați în materialele pornografice fie prin șantaj, fie prin manipulare.

În sfârșit, imaginile pornografice cu copii sunt utilizate pentru a obține excitarea și satisfacția sexuală a utilizatorului sau posesorului unui asemenea material.

Dar imaginile ce reflectă abuz asupra copiilor mai sunt utilizate pentru demonstrarea și ulterior acceptarea unui anumit comportament sexual prin care se încearcă a crea convingerea că asemenea tip de comportament este unul firesc (de exemplu, a menține relații

disguised/ veiled pornography - which does not represent open sexual relations, but images/ representations of naked children are used;

open/ unveiled pornography - which actually contains the presentation of images of children, directly involved in sexual relations.

Although the Council of Europe Convention for the Protection of the Child against Sexual Exploitation and Sexual Abuse recognizes both types of pornography as incriminating, national laws ignore veiled pornography, and in some legislations the Criminal Code does not contain a separate article on offences relating to child pornography.

The pornography industry is a complex empire of manipulating children, abusing of their age peculiarities and thus sexually exploiting children. They are manipulated either through other children or even through the competition of adults and used either directly in the production of pornography or the images are produced without the child's knowledge during his/ her sexual exploitation. The images are then distributed, marketed or become the object of exchange between different pornographic production users. Consumers of pornographic production should also be considered persons who exploit children. First of all, they are the ones who generate the demand for images that reflect child sexual abuse. Second, they stimulate the production of pornographic material where children are directly exploited. Third, pornography producers typically use their products to coerce children represented in pornography either by blackmail or manipulation.

Finally, child pornographic images are used to achieve the sexual arousal and satisfaction of the user or possessor of such material.

But images reflecting child abuse are also used to demonstrate and subsequently accept a certain sexual behavior that attempts to create the belief that such behavior is a natural one (for example, maintaining sexual relations with a child "is normal"), to establish a relationship of trust with other persons interested in the exploitation of chil-

sexuale cu un copil „este normal”), pentru stabilirea unei relații de încredere cu alte persoane, interesate în exploatarea copiilor, pentru accesul în cluburile/localurile private și pentru avantaje financiare. Cei mai vulnerabili la pornografia infantilă sunt copiii străzii sau copiii ce-și petrec majoritatea timpului liber în stradă. Aceștia constituie o categorie dintre cele mai expuse implicării în prostituție și traficului de copii. Grav este faptul că acești copii ajung mult mai greu în vizorul instituțiilor autorizate pentru protecția și asistența lor.

Dezvoltarea tehnologiilor informaționale și evoluția Internetului creează noi posibilități comerciale de exploatare a copiilor de către amatorii de pornografie, contribuind de asemenea la dezvoltarea rețelelor de distribuție a pornografiei infantile. În condițiile zilei de azi, materialul care conține pornografie infantilă se produce și se răspândește prin intermediul tehnologiilor informaționale și a rețelei de Internet cu o viteză uluitoare și în spații virtuale de necuprins. Posesorii de imagini cu pornografie infantilă utilizează Internetul pentru a face schimb de fișiere, pentru a le accesa pe grupuri de schimb de știri, pentru a avea acces și comunica în sistemele „De la egal la egal”. Ei folosesc și alte tehnologii, din cele mai noi și mai performante, care permit și facilitează schimbul și comercializarea pornografiei infantile.

Mai recent, abuzatorii/ exploatareii de copii utilizează telefoanele mobile și comunică activ în chat-uri/ rețele de socializare, alte spații de comunicare prin Internet cu scopul de a face cunoștință și a recruta copii, iar ulterior a-i exploata, ceea ce reprezintă un risc deosebit de sporit pentru copiii utilizatori permanenți de tehnologii informaționale.

Exploatarea sexuală comercială a copiilor (ESCC) este una din cele mai grave forme de abuz asupra copiilor, cu consecințe dintre cele mai severe asupra sănătății fizice, psihologice, morale a micului cetățean, este o încălcare gravă a drepturilor și libertăților omului, inclusiv ale copilului. Fenomenul a cunoscut în lumea întreagă o evoluție neașteptată în ultimul deceniu, ajungând în atenția celor mai înalte foruri internaționale. Extinderea lui vertiginosă mai pe toate meridianele se datorează inclusiv unor realizări notorii ale tehnologiilor

dren, for access to private clubs/ premises and for financial benefits. The most vulnerable to child pornography are street children or children who spend most of their free time in the street. They constitute one of the most exposed categories to involvement in prostitution and child trafficking. It is serious that these children find it much harder to get in the sight of the institutions authorized for their protection and assistance.

The development of information technologies and the evolution of the Internet create new commercial possibilities for the exploitation of children by pornography enthusiasts, also contributing to the development of child pornography distribution networks. In today's conditions, the material containing child pornography is produced and spread through information technologies and the Internet network at an astounding speed and in incomprehensible virtual spaces. Possessors of images of child pornography use the Internet to exchange files, access them on newsgroups, access and communicate in "Peer to Peer" systems. They also use other technologies, of the newest and most advanced, that allow and facilitate the exchange and marketing of child pornography.

More recently, child abusers/ exploiters use mobile phones and actively communicate in chats/ social networks, other Internet communication spaces in order to meet and recruit children, and subsequently exploit them, which is a particularly high risk for children who are permanent users of information technologies.

Commercial sexual exploitation of children (CSEC) is one of the most serious forms of child abuse, with the most severe consequences on the physical, psychological, moral health of the little citizen, it is a serious violation of human rights and freedoms, including the child's. The phenomenon has experienced an unexpected evolution worldwide in the last decade, reaching the attention of the highest international fora. Its rapid expansion on all meridians is also due to notorious achievements of information technologies in recent times [6].

In a general sense, commercial sexual exploitation of children is considered any

informaționale din ultimul timp [6].

În sens general, exploatarea sexuală comercială a copiilor se consideră orice acțiune criminală cu caracter sexual, care umilește copiii și prezintă pericol integrității lor fizice și psiho-sociale. Deși latent, acest fenomen căpătă în ultimele două decenii tot mai evident dimensiuni globale, devenind un subiect de dezbateri la cele mai înalte foruri internaționale. Instituții guvernamentale, dar și societatea civilă depun eforturi considerabile pentru a preveni și combate exploatarea sexuală a copiilor în scopuri comerciale. Astfel au fost adoptate legi, au fost create planuri naționale de acțiuni și strategii de combatere a fenomenului. Așadar, participanții la Primul Congres Mondial împotriva exploatării sexuale comerciale a copiilor (Stockholm, 1996), reprezentând guvernele a 122 de țări, s-au angajat într-un parteneriat global împotriva acestui flagel. Congresul Mondial a adoptat Declarația și un Plan de Acțiune menit să susțină protecția copiilor și traducerea în viață a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile copilului (CDC), a altor instrumente relevante axate pe acțiunea de diminuare/stopare a exploatării sexuale a copiilor în scopuri comerciale în întreaga lume. Anume în Declarația și Planul de Acțiune privind combaterea exploatării sexuale a copiilor, adoptate la Congres, găsim noțiunea exploatarea sexuală comercială a copiilor (ESCC) ca fiind o încălcare gravă a drepturilor copilului. „ESCC include abuzul sexual sau exploatarea copilului de către un matur în schimbul de bani sau în natură, de către un alt copil sau o altă persoană”. În sensul acestor instrumente ale CDC, copilul este tratat ca obiect sexual și obiect de vânzare. ESCC este o formă de constrângere și violență asupra copiilor și mai este considerată o formă contemporană a sclaviei și muncii forțate.

Printre formele mai răspândite ale ESCC, adesea strâns legate între ele, se numără:

- implicarea copiilor în prostituție;
- pornografia infantilă/imagini ce reflectă abuz sexual asupra copiilor;
- traficul de copii în scopul exploatării sexuale;
- turismul sexual;
- (în unele cazuri) căsătoriile timpurii.

criminal action of a sexual nature, which humiliates children and poses a danger to their physical and psycho-social integrity. Although latent, this phenomenon has become more and more global in the last two decades, becoming a subject of debate at the highest international fora. Government institutions, but also civil society are making considerable efforts to prevent and combat the sexual exploitation of children for commercial purposes. Thus, laws were adopted, national action plans and strategies to combat the phenomenon were created. Therefore, participants in the First World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children (Stockholm, 1996), representing the governments of 122 countries, committed themselves to a global partnership against this scourge. The World Congress adopted the Declaration and an Action Plan aimed at supporting the protection of children and the translation into life of the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC), other relevant instruments focused on action to reduce/ stop the commercial sexual exploitation of children worldwide. It is in the Congressional Declaration and Action Plan on Combating the Sexual Exploitation of Children that we find the notion of commercial sexual exploitation of children (CSEC) to be a serious violation of children's rights. “The CSEC includes sexual abuse or exploitation of a child by an adult in exchange for money or in kind, by another child or another person”. For the purposes of these UNCRC tools, the child is treated as a sexual object and object of sale. CSEC is a form of coercion and violence against children and is also considered a contemporary form of slavery and forced labour.

Among the more widespread forms of CSEC, often closely related, are:

- involving children in prostitution;
- child pornography/ images reflecting child sexual abuse;
- trafficking in children for the purpose of sexual exploitation;
- sex tourism;
- (in some cases) early marriages.

In the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child, relating to the sale of children, child prostitution and

În Protocolul facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (în continuare: Protocolul facultativ) noțiunea prostituția copiilor este definită astfel: „Prostituția copiilor reprezintă folosirea copiilor pentru activități sexuale, contra unei remunerări sau recompense materiale” [7].

În conformitate cu prevederile Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale (Lanzarote, 25.X.2007) prostituție infantilă „desemnează faptul de a folosi un copil pentru activități sexuale atunci, când se oferă sau se promit sume de bani sau orice altă formă de remunerare sau de răsplată, indiferent dacă această plată, promisiune sau răsplată se oferă copilului sau unei terțe persoane” (art. 19, pct. 2). Astfel, implicarea copiilor în prostituție este de fapt o tranzacție comercială, în rezultatul căreia o persoană obține profit de la antrenarea unuia sau mai mulți copii în activități cu caracter sexual. Copiii se pot afla fie sub controlul unui intermediar, rolul căruia este încheierea unei tranzacții de acest gen și care asigură materializarea promisiunilor făcute unuia sau mai mulți clienți, fie sub controlul exploatatorului, care „se înțelege” nemijlocit cu copilul.

O abordare mai recentă a noțiunii este utilizarea termenului „imagini ce reflectă abuz sexual asupra copilului”, care este echivalentul termenului „pornografie infantilă”, însă reflectă mai amplu conținutul și natura fenomenului. În plus, cuvântul „pornografie” implică elementul de consimțământ din partea copilului și permite infractorilor și potențialilor abuzatori să minimizeze gravitatea acțiunilor comise de către ei atunci când accesează și vizualizează asemenea imagini.

În contextul celor menționate mai sus, putem afirma că interesul elementelor mai declassate ale omenirii în sfera pornografică a existat întotdeauna, indiferent sub ce formă aceasta era expusă. Totuși pe parcursul evoluției societății și apariției noilor tehnologii, imaginile cu conținut erotic au căpătat un alt scop decât cel inițial, acestea devenind tabu, fapt care a generat apariția unor reglementări legale care au menirea de a proteja integritatea morală a societății contemporane.

child pornography (hereinafter: the Optional Protocol) the notion of child prostitution is defined as follows: “Prostitution of children means the use of children for sexual activities, for remuneration or material remuneration” [7].

In accordance with the provisions of the Council of Europe Convention for the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (Lanzarote, 25.X.2007) child prostitution “means the fact of using a child for sexual activities when money is offered or promised or any other form of remuneration or reward, regardless of whether this payment, promise or reward is offered to the child or to a third person” (art. 19, pt. 2). Thus, the involvement of children in prostitution is actually a commercial transaction, as a result of which a person obtains profit from the training of one or more children in sexual activities. The children can either be under the control of an intermediary, whose role is to conclude a transaction of this kind and which ensures the materialization of the promises made to one or more customers, or even under the control of the exploiter, who “gets along” directly with the child.

A more recent approach to the notion is the use of the term “images reflecting child sexual abuse”, which is equivalent to the term “child pornography”, but more broadly reflects the content and nature of the phenomenon. In addition, the word “pornography” implies the element of consent on the part of the child and allows offenders and potential abusers to minimize the severity of their actions when accessing and viewing such images.

In the context of the above, we can state that mankind’s interest in the pornographic sphere has always existed no matter in what form it was exposed. However, during the evolution of society and the emergence of new technologies, images with erotic content have acquired a different purpose than the original one, becoming taboo, which generated the emergence of legal regulations aimed at protecting the moral integrity of contemporary society.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Richard Rudgley, *The Lost Civilizations of the Stone Age*, Simon and Schuster, Free Press, 320 p.
2. H. Montgomery Hyde *A History of Pornography*. London, Heinemann, 1964, 255 p.
3. Foxon, D. F. *Libertine Literature in England*, New York University Books, 1965, 70 p.
4. Lane, *Obscene Profits: The Entrepreneurs of Pornography in the Cyber Age*, Routledge Books, 2001, 336 p.
5. Recomandările participanților la cel de-al III-lea Congres Mondial Împotriva Exploatării Sexuale Comerciale a Copiilor, desfășurat la Rio de Janeiro. Brazilia.
6. Suport informațional. Ce știm despre exploatarea comercială a copiilor, *La Strada*, 2011, 104 p.
7. Protocolul facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă. Disponibil: <https://cnpac.md/uploaded/Amicel/files/legi/protocol.pdf> [accesat la 20.01.2020].

Despre autori:

Mariana-Cristina DRAGOMIR,
doctor în drept,
mediator, Constanța, România
e-mail: cristinaboroiu3@yahoo.com

Efrosinia URSU,
doctorandă,
Școala Doctorală „Științe penale
și drept public”,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI,
e-mail: ursu.1990@gmail.com

About authors:

Mariana-Cristina DRAGOMIR,
PhD,
Mediator, Constanța, România
e-mail: cristinaboroiu3@yahoo.com

Efrosinia URSU,
PhD student,
Doctoral School „Penal Sciences
and Public Law”,
Academy „Ștefan cel Mare” of the MAI,
e-mail: ursu.1990@gmail.com